

Cu șansa vieții tale mă îmbrac...

Florin-Cezar CĂLIN

Sparg gândul meu de temelii solide,
- Cu șansa vieții tale mă îmbrac!
Iar printre clipe încă aburinde,
Eu tot încerc să nu mai fiu opac.

- În zilele cu zbor amețitor!
Îmi programez eu visele de seară.
Cum să-mi apară (ca-ntr-un monitor),
Ca niciodată astfel să-mi dispară.

Te-am plictisit cu pașii mei prin gând,
(e loc de o furtună de cuvinte!).
- Ce ne va spune vorbele pe rând!
Să ni le așezăm frumos în minte.

- În mii de valuri dorul meu se sparge!
(ai vrea să faci ceva dar nu prea poți).
"- Gândește-te că el se va retrage!",
Și vei rămâne singur pe la porți.

Îți pun în palme visul meu cuminte,
Căci sentimente iarăși izbucnesc.
- În mințile ce s-au dorit morminte!
Și care deseori mă necăjesc.

Un singur zbor spre țărmul fericirii,
Atât aș vrea (dar nu ca ultim dus).
- Ca așezați în calea nemuririi!
Să întrebăm de toate care nu-s.

- Eu tot încerc să nu mai fiu opac!
Spărgându-mi gând de temelii solide.
Cu șansa vieții tale să mă-mbrac,
În clipe care-s încă aburinde.

Brăila, septembrie 2017